

Mindetale

Efter at medlem af Folketinget Lars Peter Gammelgaard den 11. februar 1994 var afgået ved døden, udtalte Folketingets formand (Henning Rasmussen) i Folketingets møde den 22. februar (FF 6583):

»Ved Lars Peter Gammelgaards død den 11. februar 1994 har Folketinget mistet en af sine markante skikkelser.

I oktober 1992 blev Lars P. Gammelgaard hasteindlagt med begyndende lammelser, og han blev omgående opereret. Han vendte tilbage til Christiansborg i november 1992. Men selv om han genoptog arbejdet i fuldt omfang, blev det efterhånden tydeligt, at han havde betydelige mén af sygdommen. Ingen af os vidste dog, hvor alvorlig sygdommen var, og hvilke anstrengelser det må have kostet ham at være så aktiv til det sidste. Derfor kom hans død som et meget stort chok for os alle.

Lars P. Gammelgaard blev født i Århus i 1945. Han blev student i 1963 og cand.sci.ent.pol. fra Århus Universitet i 1972.

Allerede i de unge år tilhørte han Det Konservative Folkeparti. Han gjorde sig stærkt gældende som formand for Konservative Studenter ved Århus Universitet i de urolige år omkring 1968 og høstede her mange erfaringer, som senere kom ham til gode.

I 1970 – to år før han blev kandidat – indvalgte han i Århus Byråd. Her havde han sæde indtil 1979, hvor vælgerne i Århus Amt indvalgte ham i Folketinget. I Århus Byråd fik han talrige tillidshverv, og han blev hurtigt kendt som en uhyre flittig, vidende og retskaffen politiker og en god debattør – egenskaber, der var karakteristiske for ham hele livet igennem.

Fra 1976 til 1979 var han formand og ordfører for den konservative gruppe i byrådet, og 1970'erne igennem var han endvidere adjunkt ved Randers Statsskole.

I Folketinget fik Lars P. Gammelgaard hurtigt en central placering. Umiddelbart efter valget blev han medlem af Finansudvalget, og han var formand for Boligudvalget fra 1982 til 1984. Fra 1983 til 1986 var han den konservative gruppes politiske ordfører, og det var derfor helt naturligt, at han i 1986 blev medlem af regeringen Poul Schlüter.

Det var ikke noget let job at være fiskeriminister – at være øverste chef for et kriseramtv erhverv – men Lars P. Gammelgaard klarede opgaven med de egenskaber, som havde karakteriseret ham allerede som ung, og han vandt alles respekt.

I perioden fra 1987 til 1988 var han endvidere minister for nordisk samarbejde, og der var derfor ikke tale om nogen retræte, da partiet i 1989 hentede ham tilbage til Folketinget, denne gang som gruppeformand.

På ny beklædte han mange tillidsposter, hvoraf jeg kun skal nævne formandskabet fra 1989 til 1993 i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg og hvervet som næstformand ved Nordisk Råds Danske Delegation i den samme periode.

Ved regeringen Poul Schlüters tilbagetræden i begyndelsen af 1993 trådte Lars P. Gammelgaard loyalt tilbage fra posten som gruppeformand og var ved sin død næstformand for gruppen.

Lars P. Gammelgaard var og blev århusianer. I Århus havde han sin faste base, både politisk og familiemæssigt. Og han havde den lykke igennem et langt liv at kunne dele interessen for det politiske arbejde med sin politisk stærkt engagerede ægtefælle, Lene.

Vi har i Folketinget ved Lars P. Gammelgaards død mistet en af folkestyrets trofaste tjenere, en vellidt kollega og en god ven, der med sine fine personlige egenskaber stod os alle nær. Æret være hans minde.«